

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اجابت در ملکوت

(داستان‌هایی از عنایات و کرامات حضرت رضا علیه‌السلام)

نویسنده:

رضا نظامی سریدار

سرشناسه:	نظامی سریدار، رضا، ۱۳۲۸ -
عنوان و نام پدیدآور:	اجابت در ملکوت (داستان‌هایی از عنایات و کرامات حضرت رضاعلیه‌السلام) / رضانظامی سریدار.
مشخصات نشر:	مشهد: استوار، ۱۳۹۲.
مشخصات ظاهری:	۱۰۴ ص
شابک:	ISBN: 978-600-6865-19-5
وضعیت فهرست‌نویسی:	فیبیا.
موضوع:	داستان‌های فارسی - قرن ۱۴ - مجموعه‌ها.
موضوع:	علی بن موسی الرضا (ع)، امام هشتم، ۱۵۳ - ۲۰۲ ق - کرامت‌ها.
شناسهٔ افزوده:	عشق، جعفر، ویراستار.
ردمبندی کنگر:	الف ۶ ن ۸۵۳ PIR
ردمبندی دیویی:	الف ۶ ن ۲۸۹۲ ن ۳۶۲ ۸۱۶

اجابت در ملکوت (داستان‌هایی از عنایات و کرامات حضرت رضاعلیه‌السلام)

رضا نظامی سریدار

ویراستار: جعفر عشقی

صفحه‌آرایی: حسینعلی پورافضلی

ناشر: مؤسسه فرهنگی انتشاراتی استوار

چاپ: انوار

نوبت چاپ: نخست - بهار ۱۳۹۲

شمارگان: ۳۰۰۰ نسخه

قیمت: ۴۰۰۰۰ ریال

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۸۶۵-۱۹-۵

هرگونه استفاده از این کتاب، منوط به اخذ اجازهٔ کتبی از نویسنده می‌باشد

آدرس ناشر: مشهد - چهارراه شهدا - گنجینه کتاب - نشر و پخش استوار

تلفن: ۳-۲۳۳۲۵۶۲ (۰۵۱۱) پخش هاتف: ۲۲۵۵۲۰۰ - ۲۲۲۰۳۴۸ (۰۵۱۱)

فهرست

۴	مقدمه
۷	عطر گل محمدی
۱۱	هدیه
۱۶	چراغ حقیقت
۲۲	نرده‌ها
۳۵	نگاه آشنا
۴۲	پنج‌جره اتاق شماره ۱۴
۴۷	قربابت
۵۹	راز بهشت
۶۸	قصه قدیمی
۷۲	این سند خورشید است

مقدمه

حضرت شمس الشموس! اینجا در این قطعه از بهشت، نوری روح افزا بر جهان تابیده که هر که را غبار دلتنگی بر دل نشیند، مسافر این سرای روشنی می شود تا دمی در حلاوت این بارگاه ملکوتی، غبار غربت از دل بشوید که اینجا در این دلستان رضوی، گل می کند عشق و شور و محبت؛ که تو خود امام رافت و مهربانی هستی.

اینجا دارالشفایی است که در طول تاریخ، آهوان خسته، کبوتران غریب، شتران پریشان، بیماران، درماندگان و خسته دلان، به شوق نگاه پر مهر تو که خود ضامن غریبان و شفای دردمندان و یاور رهماندگانی، پویه پویه از هفت اقلیم جهان ره می کشانند تا دل به این حریم قدسی دهند.

آقا جان! افق نگاه شما بر این کرانه از زمین، خوش جان نوازی می کند. آن چنان که خراسان به یمن حضور شما به کانون توجه دل ها در جهان تبدیل شده و سالیانه مشتاقان فراوانی سر بر حریم پر از مهر تو می نهند.

مولاجان! در آستان قدسی شماست که عشق خلاصه می شود. وقتی

که زائری عاشق می‌شود، سر از پا نمی‌شناسد و آرام نمی‌گیرد تا به شوق حضور در این فضای معنوی، رنج سفر به حظ بصر هموار نماید. می‌آید تا همچون پرنده در گوشه‌گوشهٔ این رواق، دل به بارگاه رضوی بدهد و در این حریم بهشتی، گوش جان به آوای خوش نقاره و شور عارفانهٔ زیارت‌نامه بسپارد و در گوشه‌ای از صحن، نام عزیز رضا را زمزمه کند.

آقا جان! امروز که توفیق کفایت‌داری آستان ملائک پاسبان نصیب من شده، چه بسیار ره‌اندگانی را می‌بینم که از جام رحمت و رأفت شما سیراب می‌شوند و این از خاصیت این بارگاه آفتاب‌نشان است. از هر عاشق و ارادتمند بارگاه منور سؤال می‌کنم، می‌گوید: « غمی به اندازهٔ یک کوه در دلم سنگینی می‌کرد. امروز که توفیق آستان‌بوسی این امام همام نصیب شده، احساس می‌کنم سُبک شده‌ام و هیچ غمی در دل ندارم. » چرا که می‌گویند این از خاصیت بارگاه ولی نعمت‌مان حضرت علی بن موسی الرضا علیه‌الک التّحیة و الثّناء است که هر که با دل پُرغم وارد این سرا شود، با دلی شاد از این سرا بیرون می‌رود.

آقا! آمده‌ام مثل بسیاری از عاشقان و دلدادگان آستان بلند و آسمانی‌ات، از خوان کَرَم و رأفت و مهربانی شما ره‌توشه بردارم. آمده‌ام تا چون کبوتری در گوشه‌ای از رواق حَرَمَت دل بدهم به این

همایش عظیم دینی و مذهبی و روایت کنم کرامت آفتاب را.
 آقا! در این کانون توجه دل‌های عاشق و دارالشفایی که
 هر لحظه هزاران عاشق، هزاران دل‌داده، هزاران ره‌مانده
 و هزاران مریض و گرفتار، با یک نگاه ملکوتی اجابت
 می‌یابند، باید دریاها مرتب و درختان عالم قلم شوند تا
 بتوان گوشه‌ای از این عشق را به تصویر کشید؛ اما چه کنم
 که زبانم الکن است و قلمم عاجز.

هرچه گویم عشق را شرح و بیان چون به عشق آیم، خجل باشم از آن
 گرچه تفسیر زبان، روشن‌گرس لیک عشق بی‌زبان روشن‌ترست
 چون قلم اندر نوشتن می‌شتافت چون به عشق آمدم، قلم بر خود شکافت

حضرت شمس‌الشموس! تنها به اندازه موری، برگ سبزی رهاورد
 سال‌های خدمت در این آستان ملائک پاسبان به پیشگاه عظیم‌الشان
 شما آورده‌ام. بزرگی کنید و بپذیرید.

رضا نظامی سریدار

جوار بارگاه ملکوتی حضرت رضا(علیه‌السلام) - بهار ۱۳۹۱